

پیام فعالین سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت ۳۶ امین سالگرد حماسه سیاهکل

آنان که تاریخ را رقم زده‌اند، با ذره ذره وجودشان و با قطره قطره خونشان در تار و پود جنگل‌های شمال آواز رهائی سر دادند. با زخم‌های در حنجره‌شان و تازیانه‌های تاریخ بر گرده‌شان فریاد هستی بر آوردند تا این خاک بی‌رونق را زندگی بخشند. آنان که در نبردی نابرابر طعمه آتش دژخیم گردیدند، از خاکستر آن‌ها چه ققنوس‌ها که پر کشیدند.

رستاخیز سیاهکل آغاز دوره نوینی در تاریخ مبارزات توده‌های مردم ایران است. شامگاه ۱۹ بهمن سال ۱۳۴۹ شلیک گلوله‌های رزم‌آوران گروه جنگل در شرایط سیاه و خونبار رژیم سرمایه‌داری و دیکتاتوری رژیم پهلوی که خوف و هراسی در ایران به وجود آورده بود، و از سوی دیگر ایران را جزیره ثبات و آرامش قلمداد نموده بود، جنبش نوین انقلابی تولد یافت و جزیره ثبات خاندان پهلوی و امپریالیسم را در هم ریخت. با یورش قهرمانانه گروه جنگل به پاسگاه ژاندارمری سیاهکل جنبش مسلحانه آغاز گشت و در فروردین سال ۱۳۵۰ که زنگ بزرگ خون به صدا درآمد، چریک‌های فدائی خلق ایران اقدام به پخش وسیع اعلامیه‌های توضیحی نمودند و موجودیت خود را اعلام کردند. هر چند که به دنبال جنبش سیاهکل رژیم شاه هجوم وحشیانه‌ای به راه انداخت و به کشتار انقلابیون در هر کوی و برزن پرداخت، زندانی‌ها را پس از شکنجه‌های فراوان به شکل فردی و دسته‌جمعی به جوخه‌های اعدام سپرد، هر چند که این جنبش مسلحانه در برابر قهر ضد انقلابی رژیم سلطنتی قد برافراشته بود، اما، در عین حال پاسخ مشخص تاریخی نیز به تمام فرصت‌طلبانی بود که مبلغ رفرمیسم و پارلمانتاریسم جهت کسب مسالمت‌آمیز قدرت بودند. رفقای ما این درس و تجربه‌ی بزرگ تاریخی و این ایده‌ی برجسته‌ی نظرات انقلابی را در ایران زنده نمودند که کارگران و زحمتکشان با قهر انقلابی قادرند طبقه‌ی سرمایه‌دار و همه‌ی مرتجعین را از اریکه‌ی قدرت به زیر بکشند. این مهم در بهمن ماه ۵۷ متبلور شد و توده‌های مردم با قیام مسلحانه رژیم را که سرنایا مسلح بود، در هم کوبیدند و صدای انفجار طبل توخالی رژیم سلطنتی و از سوی دیگر انقلاب ایران در اقصی نقاط جهان پیچید. دیری نپائید که بر جنازه‌ی متعفن رژیم سلطنتی، مردار خواران دین و دولت یعنی جمهوری جنایتکار اسلامی تنوره‌کشان از زاغه‌های قرون وسطایی چهره‌ی پلید خود را نمایان کرد و بار دیگر سپاه اهریمن با دلی چرکین و کفن‌های پر از عفونت چون لاشخورانی درنده‌خوی و پلشت، بهار دل‌انگیز انقلاب را به زهر دین و کهنه‌پرستی آغشته کردند. هنوز جام‌های شراب عشق و آزادی یاران و رفیقان رزم‌آور سیاهکل در دستان انقلاب بود که رژیم جمهوری اسلامی زوزه کشان چادری سیاه بر بهاران پر از شکوفه‌های گل بادام گستراند. هر چه رنگ عشق بود، هر چه آرزوی بزرگ بود، هر چه خنده‌ی شیرین بر لب بود و هر چه غزل و سرود و بوسه بود، به خون، شلاق و شکنجه و تیرک دار تبدیل شد. اکنون زمن فسانه‌ی دل داده‌گی خواه، اکنون ز من ترانه‌ی شوریده‌گی خواه. اکنون زمن نشاط و خنده خواه، دیری است که در دخمه‌های تیره و تاریک این خاک غمزده، در غربت تب‌آلود این سرزمین تبعیدی، هیولای خونخوار به کمین نشسته است.

آری رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی ایران ۲۸ سال است که با توسل به قهر ضد انقلابی و سرکوب عریان و گسترش نیروهای مرتجع اسلامی در منطقه به جنگ و خونریزی ادامه می‌دهد و همچنان بر طبل جنگ می‌کوبد و هم‌زمان در ایران نیز به شکل گسترده‌ای قتل عام و سرکوب می‌کند. کارگران و زحمتکشان ایران روز به روز زندگی‌شان رو به اتمام می‌رود، اما امیدشان هنوز زنده است. اکنون بار دیگر نارضایتی همگانی بر علیه رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی اوج گرفته و بیش از پیش این حقیقت بر همگان آشکار می‌گردد که این رژیم چیزی جز زبان زور و سرکوب نمی‌فهمد و تنها با تکیه بر سرنیزه و نظامی‌گری، حاکمیت ننگین خود را ادامه می‌دهد. باید در ۳۶ امین سالگرد حماسه‌ی سیاهکل بر این درس و تجربه‌ی بزرگ تاریخی تأکید نمود که رژیم جمهوری اسلامی را تنها در جریان یک قیام قدرتمند مسلحانه سراسری باید سرنگون کرد. اگر این رژیم تاکنون بر پای ایستاده

است و در هر گوشه و کنار سرکوب می‌کند به این دلیل است که مبارزات رو به اعتلای کارگران و توده‌های زحمتکش از نبود یک سازماندهی منسجم و رهبری مشخص در ایران رنج می‌برد. رژیم اسلامی ایران سرنوشتی جز سرنوشت رژیم شاه نخواهد داشت. باید برای برانداختن این رژیم سیاهی و تباهی به برپایی این قیام مبادرت نمود، برای این که این چنین قیامی شکل بگیرد، مقدمتاً لازم است که یک اعتصاب عمومی سیاسی را سازماندهی نمود و به آن جنبه‌ی سراسری بخشید و آنان را در یک مبارزه‌ی واحد و متمرکز سازمان داد. ما به سهم خودمان در این راستا تلاش می‌کنیم تا این که حکومت کارگران و زحمتکشان یعنی نظام شورایی در ایران متحقق گردد. آنگاه هنگامه‌ی بوسه و غزل دوباره فرا خواهد رسید. فرش هزار رنگ زندگی را در پهنه‌ی آن خاک پا به زای می‌گسترانیم و در گوش همدیگر زمزمه‌ی روشنائی آفتاب می‌خوانیم. در پایان مجدداً ۳۶مین سالگرد حماسه‌ی سیاهکل را به همه‌ی مبارزین راه آزادی و سوسیالیسم تبریک می‌گوئیم و یاد تمامی جان باختگان را گرامی میداریم. به قول رفیق کبیر سعید سلطانپور زنده باد صدای زمستان چهل و نه، پوینده باد آن دست که تفنگ روی کتاب نهاد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی، برقرار باد حکومت شورائی

گرامی باد سالگرد حماسه‌ی سیاهکل

فعالین سازمان فدائیان (اقلیت) سوئد- مالمو

۱۰ فوریه ۲۰۰۷ مطابق با ۲۱ بهمن ۱۳۸۵